

fremstille denne Udtalelse i Farsø, thi forud for den findes der en lang Tirade om den evneløse Regering, der nu er ved Magten, den evneløse Regering, der hverken kan gennemføre det ene eller det andet, den evneløse Regering, der ikke en Gang kan gennemføre en ordentlig Prisregulering. Det er den Tale, der lyder; naar man kommer til Farsø, og naar man saa kommer herind, saa vil det ærede Medlem Hr. Kragh ikke medvirke til en saadan Lovgivning! Jeg bebrejder det ærede Medlem Hr. Kragh dette, saa meget mere som han jo aabent erkendte, at der er Grund til at gennemføre en Lov som den af Regeringen fremsatte. Det ærede Medlem udtaler nemlig (Folketingstidende Sp. 2793): „Idet jeg nu straks vil erkende, at der ganske sikkert paa mange Omraader overfor mange Varegrupper findes Prisaftaler, som er varefordyrende, hemmende for, at Prisfaldet kan slaas igennem i vort Samfund“ o. s. v. Med andre Ord, det ærede Medlem Hr. Kragh indrømmer fuldstændig Berettigelsen af det Forslag, som er fremsat. Det ærede Medlem erkender, at der findes saadanne hemmelige Prisaftaler Sted, som har til Formaal at holde Varepriserne kunstigt oppe og at forhindre, at Prisfaldet slaas igennem. Det indrømmer det ærede Medlem Hr. Kragh, men til Trods for at det ærede Medlem erkender dette, vil han ikke yde sin Medvirking til Gennemførelsen af Forslaget, saaledes som det er forelagt fra Regeringens Side.

Det ærede Medlem buldrede — jeg ved ikke, hvor meget der var Bulder, og hvor meget der var virkelig alvorlig Indignation i saa Henseende —, det ærede Medlem buldrede jo ret stærkt til Tider i sin Tale. Han talte om, at Regeringen havde draget Sværdet, et drabeligt, tveægget Sværd, sagde det ærede Medlem, til Bekæmpelse af dette Forhold. Hvor kan det ærede Medlem nu stemple disse to smaa uskyldige Paragraffer som et drabeligt, tveægget Sværd? Man skal dog anstrenge sig ganske overordentligt for at stige til en saadan Ophidselse om den, det ærede Medlem naaede til ved denne Lejlighed. Og i Særdeleshed — jeg peger stadig paa denne betydningsfulde Erkendelse fra det ærede Medlems Side, at disse prisfordyrende hemmelige Aftaler finder Sted —, hvorledes kan det ærede Medlem under disse Omstændigheder svinge sig op til en saadan Indignation som at tale om et drabeligt, tveægget Sværd?

Det ærede Medlem var ogsaa i stor Forlegenhed, synes jeg, da han skulde angribe disse to Paragraffer, idet hans Hovedindvending var denne: Hvorledes vil man gøre

disse Paragraffer effektive, hvorledes vil man forbyde de kollektive prisfordyrende Aftaler, og hvorledes vil man forbyde Aager; hvorledes vil man gøre alle disse Bestemmelser effektive? Jeg har ikke noget andet Svar herpaa end at henvise til Straffelovens Paragraffer. Hvorledes gør man Forbudet imod at slaas ihjel effektivt? Hvorledes gør man Forbudet imod at stjæle effektivt? Ingen Magt paa Jorden kan hindre, at man overtræder disse Forbud, og ingen Magt paa Jorden vil heller være i Stand til at hindre, at Aager eller at saadanne hemmelige Prisaftaler kan finde Sted. Men det er en Sag for sig. Noget ganske andet er det, at man her foreslaar, at naar det konstateres, at saadanne urimelige Forhold har fundet Sted, saa maa de vedkommende efter Forslagets § 8 straffes med Bøder. Jeg synes, at Regeringen i saa Henseende har været meget mild. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at den norske Regering i Loven af 25. September har fastsat indtil 6 Maaneders Fængsel, og i det Lovforslag, som den norske Rigsdag behandler, er der Straffe paa indtil 3 Maaneders Fængsel. Man kan altsaa heller ikke paa dette Omraade sige, at dette drabelige, tveæggede Sværd kan medføre saadanne afskrækkende Virkninger, som det ærede Medlem vil give det Udseende af. Det ærede Medlem ivrede meget stærkt imod Tvang; vi skulde ikke gennemføre en Tvangslovgivning, og det ærede Medlem betragtede aabenbart dette Forslag som en vældig Tvangslovgivning. Nogen Begrundelse derfor gav det ærede Medlem ikke, og jeg synes heller ikke, det ærede Medlem kan begrunde det, thi Forholdet er jo det ganske simple, at man kun forbyder Menneskene at være uhæderlige, og det kan dog ikke være nogen særlig Tvang, at man forbyder dem at handle uhæderligt; men andre store Fordringer stilles der ikke. Der stilles ikke store Fordringer i Retning af, at de handlende skal endevende deres Butik og gøre Rede for dit og dat i enhver Henseende. Man forbyder dem blot underhaanden at træffe saadanne hemmelige Aftaler, som har en varefordyrende Karakter, og saa forbydes det at tage Aagerpriser; men dette vil det ærede Medlem ikke kunne oparbejde en Stemning imod her i Landet under den Synsvinkel, at det skulde være at indføre et særligt Tvangsstyre, et særligt Tvangsregimente. For øvrigt vil jeg sige, at den fulde anarkistiske Frihed, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup synes at være en særlig god og ivrig Talsmand for, er dog ogsaa et Princip, som har sine store Skavanker. Nogen Orden og Disciplin maa der dog være i Sam-